

mainatges d'òc **PLUMALHON**

N° 100

N° 100

L● sucre

Las enquèstas de
BIANKA

L'amontanhatge

Jòc-concors

L● Minons

(5,70 €)

ISSN 1264-6753

La femèla pond dos o tres uòus dins un nis bastit per tèrra e garnit d'èrbas.

Anisa sus d'illas pauc frequentadas coma li arriba d'anisar dins las vilas. A sabut s'adaptar a l'òme.

La femèla coa e lo mascle tanben. Los dos parents noïsson los pichons. Dins la familha dels gavians, manjan de peis, de crustacèus e de mollusques mas tanben de vegetals e d'insèctes. Anaràn furgar dins las bordilhas tanben.

Lo gavian comun

Son d'aucèls cridaires. Los ausisses quand ès al bòrd de la mar. Sovent, se confond gavians e gavinàs (o gavianòlas, gafetas). Lo gabian es pus grand e sovent, es el que vesèm al bòrd de la mar. D'ont mai anam, d'ont mai trobam de gabians luènh de las plajas e dels pòrts.

Existís mai d'una espècia de gavians. Los pus nombroses son los gavians comuns (o gavians leucofèas) e los gavians argentats.

L'aucèl se ven noïrir luènh de la mar, dins las tèrras. Li arriba de se venir avidar dins las escobilhas de las descargas.

Cal tres o quatre ans al pichon per se vestir de la pluma definitiva. Es pas un aucèl en via de disparicion. Lo caçan pas e la populacion de gavians creis.

